

מחודדים

ת"ר וישנתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5)

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
בהרה"ח ר' בנימין בינוש זצ"ל

גליון
222

גליון זה הוקדש זכרון עולם לזיכוי הרבים לעילוי נשמת מרת רבקה יענטא ע"ה בת ר' אשר אנשיל ז"ל נלב"ע י"ד אלול תשע"א ר' יוסף בן ר' חיים הכהן וויס ז"ל נלב"ע ח' אלול תשנ"ח.
ת. ג. צ. ב.ה.

הונצח על ידי בנם ידידנו הרה"ח ר' משה יהודה הכהן וויס שליט"א

מסר יותר מכך - יאמר הרי מעות הללו יהיו מחוללים על פירות שיש לי בתוך ביתי, ויכנסו הפירות לקדושה תחתיהם.
הלוקח פירות שביעית מעם הארץ בכדי חייו, הם דווקא שראה שלקט העם הארץ משדה מופקר, או פירות שאין כיוצא בהם נשמר שאותם לוקח ממנו אף בסתם. אבל מן המשומר אפילו כחצי איסר אסור לקחת ממנו.
מינים שאין כיוצא בהם נשמר פטורים מן המעשר, שהפקר פטור מן המעשר.
לולב בר ששית הנכנס לשביעית אין בו קדושת שביעית, כדין אילן שהולכים בו לפי חנטה.
אתרוג שזה לאילן - לרבי אלעזר לכל דבר, לרבן גמליאל למעשר הולכים בו אחר לקיטה כירק, כיון שגדל על כל מים כירק, ולרבותינו באושא בין למעשר ובין לשביעית אחר לקיטה כירק.

סוכה דף מ' - יום ב' פרשת כי תצא - ח' אלול תשפ"א

יום זה הוקדש זכרון עולם לזיכוי הרבים לעילוי נשמת ר' יוסף ז"ל בן ר' חיים הכהן וויס ז"ל נלב"ע ח' אלול תשנ"ח ת. ג. צ. ב.ה.
הונצח על ידי בנו ידידנו הרב ר' משה הכהן וויס שליט"א

סוכה דף מ' - ע"א
והייתה שבת הארץ לכם לאכלה - לחכמים אין שביעית נוהגת אלא בפירות שהנאתם דומה לאכילה שההנאה והביעור שוה [באים כאחת], לרבי יוסי כל שהנאתו שוה לכל אדם נוהג בו קדושת שביעית.

עצים - לחכמים אין בהם קדושת שביעית, שסתם עצים עומדים להסקה והנאתם אחר ביעורם - שרק משנעשו גחלים אופים בהם, ואפילו ליקט עצי שמן כדי להדליק להאיר - שהנאתם וביעורם שוה - אין בהם קדושת שביעית, משום שסתם עצים להסקה עומדים, ולרבי יוסי נוהגת בהם קדושת שביעית, כיון שהנאתם שוה בכל אדם.
לולב נוהג בו קדושת שביעית גם לחכמים, שעיקר הנאתו הוא לכבד בו את הבית, והנאתו וביעורו [קלקולו] שוה.

עלי קנים ועלי גפנים עומדים למאכל בהמה ולהסקה, ולכן לחכמים הולכים אחר מחשבה - ליקט לאכילה יש בו קדושת שביעית, ליקט לעצים אין בו קדושת שביעית. הנאה שמותר בפירות שביעית: לחכמים - דרשינן 'לכם לאכלה', הנאה כמו אכילה שהנאתה וביעורה שוה, ולכן אין משתמשים בהם למשרה ולכביסה שאין הנאתם עד שעת לבישת הבגדים, ולרבי יוסי גם בהנאות אלו מותר, שנאמר 'לכם' - לכל צרכיכם, ומיעוט 'לאכלה' ממעט הנאה כגון רפואה שאינה שוה לכל אדם אלא לחולה, וכגון זילוף ואפיקטויזין.
דף מ' - ע"ב

לר' אלעזר אין שביעית מתחלל אלא דרך מקח, ולומד מסמיכות ל'וכי תמכרו ממכר', ולרבי יוחנן בין דרך מקח בין דרך חילול, שכתוב 'כי יובל היא קדש' - כקודש, שמתחלל בשני האופנים.

כמה קשה אבקה (איסור קל) של שביעית - אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו ואת כליו.
כ"י יובל היה קודש' - מה קודש תופס את דמיו, אף יובל ושביעית.

'קודש תהיה לכם' - בהוייתה תהא, שאף שפירות שביעית תופס דמיו כהקדש, מכל מקום אינו יוצא לחולין כהקדש.

דמי שביעית שלקח בהם בשר - נכנס הבשר תחתיו בקדושה ויצאו הדמים לחולין, שלא נאמר 'תהיה' אלא בפירות שביעית עצמם.

מחללים על בהמה חיה ועוף, בין שביעית ובין מעשר שני, זכרים - לר' מאיר בין חיים בין שחוטים, ולחכמים רק על שחוטים, אבל חיים לא אטו נקיבות. נקיבות - לכולי עלמא רק שחוטות, שמא יגדל עדרים עדרים כדי שתלד, וישהה מעשרותיו לשנה הבאה, ויהנה מן שביעית להתעשר מהם והתורה אמרה לאכלה ולא לסחורה.

סוכה דף מ"א - יום ג' פרשת כי תצא - ט' אלול תשפ"א

דף מ"א - ע"א
חילול פרי ראשון של שביעית - לכולי עלמא רק דרך מקח וממכר ולא בפדיון, ונחלקו בפרי שני אם אפשר דרך חילול.

סוכה דף ל"ח - שב"ק פרשת שופטים - ו' אלול תשפ"א

דף ל"ח - ע"א
שיירי מצוה כתנופה ונענועים הגם שאינם עיקר המצוה לעיכוב, אף על פי כן חשובים לעכב את הפורענות.

הנענועים הם כחץ בעיני השטן שאין בו כח לנתק מעלינו עול המצוות, ואף על פי כן לא יאמר דין גירא בעיניה דסטנא שהיצר הרע מתגרה בו.

משנה . מי שבא בדרך ולא היה בידו לולב - לכשיכנס לביתו יטול, לא נטל שחרית יטול בין הערביים, שכל היום כשר ללולב.

הפסקה סעודה למצוות - למצוה דאורייתא מפסיק אפילו אם יש זמן ביום, למצוה דרבנן כתפילה ונטילת לולב ביום טוב שני אם יש זמן ביום לא צריך להפסיק.

משנה . מי שהיה עבד או אשה מקרים אותו עונה אחריהם כל מה שהם אומרים, הואיל ואינם מחויבים אינם מוציאים אותו ידי חובתו, ותבא לו מאירה על שלא למד, ואם למד - על שמבזה את קונו לעשות שלוחים כאלה.

אם היה גדול מקרא אותו - עונה אחריו הללויה על כל דבר שהוא אומר.

מקום שנהגו לכפול פסוקי ההלל - יכפול, לפשוט ולא לכפול - יפשוט, לברך אחריו - יברך, הכל כמנהג המדינה.

ברכת המזון יכול האב לצאת ידי חובה מבנו שהגיע לחינוך, כשלא אכל האב שיפור שביעה מן התורה, וכן עבד לרבו, ואשה לבעלה, אבל אמרו חכמים תבוא מאירה לאדם שאשתו ובניו מברכים לו.

דף ל"ח - ע"ב
הלכות גדולות שלומדים ממנהג הלל שלנו איך תקנו עיקר קריאת ההלל, והלכה למעשה לבקיי ולאיינו בקיי:

הוא אומר הללויה והם עונין אחריו הללויה - מכאן שבזמן שהמקריא פותח ואומר הללויה מצוה לכולם - ואף לבקיאים - לענות הללויה.

הוא אומר הללו עבדי ה' והם עונין הללויה - לדעת תקנה ראשונה שמי שיוצא ידי חובה מהמקריא די לענות הללויה על כל דבר.

הוא אומר הודו לה' והם עונין כן אחריו - מכאן כשיוצא על ידי המקריא צריך לענות ראש הפרק עצמו ולא הללויה.

הוא אומר אנא ה' הושיעה נא והם עונין כן אחריו - מכאן שלפעמים צריך לענות אחריו כל דבר, כגון אם המקריא קטן.

הוא אומר אנא ה' הצליחה נא והם עונין כן אחריו - מכאן שהרוצה לכפול הלל כופל כשם שיוצא על ידי שומע כעונה חוזר ואומר.

הוא אומר ברוך הבא והם עונין בשם ה' בלי אמירת ברוך הבא - מכאן ששומע כעונה (ואף אם לא ענה 'הללויה' יצא).

מקור ששומע כעונה - ממה שנאמר ביאשיהו 'את כל דברי הספר אשר קרא' מלך יהודה' הגם ששפן קרא והוא שמע.

'ברוך הבא ונושם ואומר בשם ה' - לרבי לא יאמר כן, שלא נראה שם השם על מה שאמר מקודם ונראה כמוצא לבטלה, לרבי ספרא אסוקי מילתא היא הואיל וכוונתו לגמור בה לית לן בה, וכן נחלקו לענין הפסק בין יהא שמייה רבא למברך.

סוכה דף ל"ט - יום א' פרשת כי תצא - ז' אלול תשפ"א

דף ל"ט - ע"א
מקום שנהגו לכפול פסוקי הלל כופל, וכן נהג רבי לכפול מאנא ואילך, ורבי אלעזר בן פרטא מוסיף לכפול מאודך ולמטה.

ברכה על ההלל לאחרי - תלוי במנהג מקומות, לפניו - לכולי עלמא מצוה לברך. כל ברכת המצוות מברך קודם לעשייתם.

משנה . הלוקח לולב בשביעית מעם הארץ יבקש שיתן לו האתרוג במתנה או בהבלעה, לפי שאינו רשאי לקחת בשביעית.

אין קונים פירות שביעית מעם הארץ, שפירות שביעית ודמיהם חייבים בביעור בשביעית, ועם הארץ חשוד שיעשה בהם סחורה להצניע לאחר שביעית.

דף ל"ט - ע"ב
קונים פירות שביעית מעם הארץ בדמים רק כדי חייו, והם מזון של סעודות, ואם

